[Transcript] Kriminálka / Mobilheim. Kriminálka z Jižních Čech odkrývá detaily brutální dvojnásobné vraždy starších manželů

Český rozhlas dvojka uvádí trůkrajm mérka Vanjury Kriminálka.
Až mi zase dojde toner, budu volat Abel.
Až mi zase dojde toner, budu volat Abel.
Takže jasný.
Jo.
Až vám zase dojde toner, volejte Abel.
Abel CZ, spolehlivý dodavatel tonerů pro všechny tiskárny.
Abel CZ.
Sponzor pozadu.
Je mrazivý den pondělí osmého letna roku 2008 a synové manželů Hany a Petra se stále nemohou dovolat svým rodičům z Českobodiovička.
Protože se otec ten den povánočních svátcích neobjevil ani v rodiné firmě rozjede se nejstarší syn do několik kilometrů vzdálené osady.
Rodiče se sem svihlídkou na pohodový důchod přestěhovali do mobilního domku na krásném pozemku s vlastním rybníkem.
Se se tměním, ale dům vypadá ponuře a nikde se nesvítí.
Syna výtají jen štěkající psi a na jeho volání nikdo neodpovídá.
Sestou na verandu domu už roste jeho napěti a tuší, že se něco muselo stát.
Ježil jsem tady hned tady tady a kukal jsem do bokenu a byl jsem je v tamhle řátel.
A pozdávali jsem dělat i panenku.
Petr se ale marně snažil dostat do vnitř okném nebo dveřmi. Všude bylo zamčeno.
Až u okna doložnice si všiml, že je přivřené na ventilaci. A tak ho vyvrátil a vlezl tady do vnitř.
Když jsem otíral, tak to šlo stěžit, protože plomka ležila.
Takhle nějak úložit?
Takhle nějak úložit.
Viděl jsem, že už je zlež, že si nepomůžu. Tak jsem vyžal hodem.
Tady za tátou. Ten tu ležil.
To byl převrácený. Tátá ležil.
Má se mi za, že byl se masy takový skroutený.
To máte, že je to dožízný.
Neumím to pobsat.
Na ní nosta taky se ho?
Taky se nejšel.
A jak teda o sej?
Taky jsem kšál na tváře.
Tak jsem nejšel.
Tak se ho ještě pohledila.
Ve světle reflektorů Out obhříží o pár desítek minut později mobilheim a jeho okolí i jeho česká kriminálka.
U domů nad malým rybníkem usilnice už je spousta lidí.
Technice z kriminálky, soudní lékař i policijní hlídky.
Vyšetřovatelka Renata Miková se se všemi hned po příjezdu domlouvá,
aby ve sněhovém poprašku nepřehlédli stopy a zajístili jejich dokumentaci.

Zápětí přes malou krytou verandu zamíří na místo tragédy.
Moje první zhledání s mobilheimem bylo, že tam ležít větně totálně zdevastovaný těla.
Mě vytáhli vlastně z domové a jsem neměla tendent dostách,
takže jsem do předů věděla na co jedu, ale že budou v takovém stavu,
to si vždycky člověku vydomí až na místě.
V Okamžiku, kdy sądní lékař prohlédl těla zavražděných manželů,
začal tým Českobudilvické kriminálky uvažovat o tom,
že pachatelé byly pravděpodobně nejméně dva.
Bodný chran bylo mnoho a jejich přesné mnoství, umístění i hloupku měla určit pitva.
Na místě bylo zřejmě, že tam došlo k velkému zápasu,
protože paní, jak jsem říkala, ležila proti vstupním dveřím,
vlastně nohama až tě sněk těm dveřím.
Pán byl 4-5 metrů od ní, ale byly tam pováleny stůl, žídle i možná nějaké láhve.
Bylo vidět, že tam došlo k zápasu velkému.
V první chvíli veloženě na rabování to nevypadalo,
ale nicmeně na těch skrinkách v kuchyni bylo vidět,
že tam jsou stopy od krve, takže někdo to tam prohlížel.
Na to místě v tom prvopočátku byly zavnčené ty vstupní dveře,
takže jsme netušili, kdy se tam pachatel dostal.
Kryminalističtí technici zatím centymetr po centymetru proskoumali interiár domku.
V obytné místnosti z kuchyní zajistili pachové, genetické i trasologické stopy.
Našlo se i množství otisků po užitelných pro daktyloskopické skoumání
a vše putovalo do laboratoře.
Po rozhovoru s otřesenými sine,
kteří byly s rodiči často v kontaktu, se ukázalo,
že zmizela kabelka paní hany, její mobilní telefon, peněřenka z doklady
a klíče odbytu rodičů v nedaleké na městečku.
Jeho prohlídka ještě ten večer potvrdila,
že odtud někdo ukradl plechovou pokladnu,
ve které mělo být nejspíš několik desíte k tisíc korun v hotovosti
a možná i další cenosti.
V verzi bylo samozřejmě výjíc a začali jsme tím,
že jsme začali vyslíchat rodiné příslušníky,
protože ten pár byl starší a byli to manžele,
ale měli každý své děti z prvních manželství,
kdy pán měl tři siny a paní měla dva siny.
Takže se začalo vyslíchat v rodině,
jistli měli nějaké problémy, jistli měli dluhy a tak dále.
Zjistili jsme, že vlastně pán s tím synem,
který je našil právě, tak pracovali v opravně bílého elektra,
takže žili tak nějak spokojným životem.
Oni měli vlastně byt ve vesničce, kde měli i tu opravnu,
ale vlastně ten mobilheim si postavili na pozemku,

který měli pronejati, nebo koupení,
ale prostě krásný prostředí u rybníka i dylka.
Druhý den policisté prohledávaly okolí domů i přilehlí rybníček.
Hledali vražednou zbraní, kterou byl nejspíš nůž,
ale nic zpodezřelého se nenašlo.
Pátral se i v rodině a ta se je věla bez problémově,
až na jednoho syna, který před časem bojoval s alkoholem a drogami.
Část operativy se proto na něj okamžitě zaměřila.
V době, když jsme začali vyslíchat rodiné příslušníky,
tak on nebyl domá, ale byl vlajčebně.
Takže se i vlastně jelo zišťovat jistý náhodou,
nemohl jste zlajčební se dostat,
nebo jsi neměl povolenou vycházku, nebo něco takového,
ale nic se nepotvrdilo, takže jsme museli rošířit to pátrání dál
a zišťovali jsme, kdo u nich v té filmě pracoval,
kdo tam byl zamistnaný,
a tím jsme se dostali právě na dívku, která byla ze Slovenská,
která u nich nějakou dobu pracovala,
a kterou vlastně si vzali téměř jako vlastní ceru
a ona s nimi i bydla na tom mobilheimu.
Přišli jsme na ní výpovědí, oznamovatele,
jednoho ze synu z předešelého manželství,
který nám vlastně se snažil vobjastni celou tu situaci
jednak teda rodinné vazby,
kde ty různí sourozenci pracují
a jednak teda vazby podnikatelské jeho odce.
A tam mám vlastně zdělilo,
že se tam pohybovala nějaká osoba slovenské národnosti.
Policejní komisař Peter Tousecký upřesňuje,
jak moc měla Michela Krajčová z Čachtic
v uplynulém roce k rodině blízko.
Vzalí do práce do rodiné firmy,
byl hajemu Bydlet,
a paní Hana za ní dokonce zaplatila řidičský kurs,
aby se konečně mohla osamostatnit, jak si přála.
Jenže dívka se k odstěhování neměla
a na podzim už ani nechtěla pracovat.
Ono bylo v beca jímavé, jak se do té rodiny dostala,
protože ona se tam dostala vlastně tím způsobem,
že se si známila s jedním z těch synů
a vlastně více meni s ním asi tak 14. chodila
nebo možná i žila.
Tím se se známila z rodičí

a ten syn, když se s ním pak rozešel,
tak oni si mezi tím na tolik oblíbili,
že ji nabídli, aby u nich pracovala
a začala u nich i Bydlet.
A bylo to vlastně všechno asi způsobeno,
tím, že ona opravdu dovedla byt milá
a jak měli syny a paní neměla ceru,
tak si jej opravdu oblíbila,
takže jej opravdu vzala jako svojich vlastní ceru.
Po pár měsících, ale začalo být jasné,
že dívce ze Slovenska,
která se hrála na chudínku, jen naleděli.
Někteří synové už pak prokoukli, co je zač,
takže když tam ona vlastně byla,
tak už ne, všichni na ten mobilheim
třeba za tím a rodičima jezdili
a nebo tam přijeli třeba jenom na chvíli,
aby nemusili byť v její společnosti.
Videli v ní vypočítávě ho člověka,
který se na jednu stranu před rodičima tváři tak
a na druhou stranu je úplně jiný.
Po dvou letech od seznámení,
na podzim roku 2017,
rodiče dívku poprosili,
aby se odstěhovala, protože potřebují dohlédnout na syna,
který mil problém s drogami.
Oznámili jí,
že ho chtějí mít u sebe pod dohledem,
než nastoupí na odvykací Lajdžbu.
Před dvá nocemi už byla Michela několik týdnů
nastěhovaná upřítale,
za kterým předtím delší čas dojížděla do Prahy.
Protože neodcházela v dobrém,
všechny překvapilo,
když se Hanje a Petrovy ozvala těsně před štědrým tnemu.
Ona jím přála všechno nejlepší
a protože věděla o tom,
že ten syn mají na lečení
a vlastně ten syn s nimi bydlal na tom mobilheimu
a ona si ptala, kdy půjde na to lečení.
A paní jí měla říct,
že na to lečení půjde začátkem ledna.
Tohle nám řekli synové,

že ten leten telefonát jako proběhl.
A ona pak telefonovala ještě po novém roce
a ověřovala si,
jestli syn skutečně nastoupil už na to lečení.
A paní potvrdila, že již nastoupil.
Kryminalista Petr Tousecký vzpomíná,
že Michela mohla být zásadním světkem,
ale proti mrenáty Mikové už byla podesřelou osobou.
Zatím, co ji policie hledala,
rozhodla se zároveň oslovit média.
A to se nakonec vyplatilo.
Tak se nám ozval jeden občan,
který schodil v okolností do poledne projížděl
kolem toho mobilheimu
a měl palubní kameru na instalovanou.
Tito záznamy nám předál,
my jsme ty záznamy vyhodnotili
a zistili jsme, že tam je nějaký černý vozidlo.
Záznam byl znedilního do poledne,
tedy den před nálezem zavražděných.
A luksusní čarné auto
se slovenskou registrační značkou
parkovalo hned přes silnicy
naproti mobilheimu na kraj Ulesa.
A přihlásil se ještě další
důležitý svědek,
obchodní partner pana Petra
ze Severných Čech.
Právě v unu neděli,
mu Petr telefonoval s nabídkou
výhodné koupy staršího elektra,
kterou mu prí nabízejí známí,
co jsou u něj na návštěvě.
V telefónu jasně slyšel
ženský a můžský hlas.
Tým renáty Mikové
tedy začal prověřovat podezřelé auto
a zároveň pátral po Michale ze Slovenska.
My jsme věděli jméno
té holčiny i její
mobilní telefon
a učinili jsme do tás
u kolegu na Slovensku,

jestli se zdržuje
v místě trvalého bydliště.
Takže kolegové tam vyrazili za mamiňkou
a vlastně v tu chvíli jsme zjistili,
že mamiňka
začná mi také strach,
protože se jí už
asi dvá dny neozvala.
Takže mamiňka šla vlastně
na policii na Slovensku
a oznámila pohřešování své cery
s tím, že měla přijet a nepřijela.
Matka a sestra Michály
se v tu chvíli vzpoměli,
že na Silvestra
ji domů přivezel mlačí muž.
Jméno ani registrační značku
Auta Bohuželne znali,
ale vzpoměli si,
že na sociálních sítích
pod jí ménem
jajko najdokonalejší.
Na internetu pak našli
i jeho křesní ménu a rok narození
a ukázalo se,
že jde o jednoho z letitých
přátel Michály, o Jána Monsola.
Ten měl kontakty
ve slovenském pod světí
a Česká i slovenská policie
po něm i hned také
vyhlásila pátrání.
Pomocí mobilní komunikace
se zároveň snažili vystopovat
na růstalo.
A když tým kriminálky
prověřoval trasu černého
luksusního vozu, zjistilo se,
že Michála na útěku hledala zámečnictví.
Pravděpodobně kvůli ukradené
pokladně.
Ona samozřejmě, když nějakou dobu
tam žila v té rodině,

tak musela vidět i,
že mají příjmy z těch
jednak oprav a jednak pro dej elektra,
kdy vlastně bylo zjštěno,
když poškozeným jezdila na sever
Čech, odkud vykupovali
bělou elektroniku, jako pračky,
mičky, lednice
a věděla, že
vlastně pán platí všechno hotově.
A vzledem k tomu,
že se zbytu stratila pokladníčka,
tak jsme usoudili,
že se jednalo o loupežný motív.
Renáta Miková
a její tým už tušili,
jakým směrem se podezřelí vydali.
Takže se rozhodli obvolat zámečníky
v okolí jejich trasi.
Jeden z majítelů jim potvrdil,
že po něm místí slovák
v neděli sedmého ledna
chtěl otevřít malý trezor s tím,
že z něj nemůže dostat důležité doklady.
Muš je ale odkázal
na svého známého kolegu.
Tomu jsme se dovolali
a ten potvrdil, že ano,
že na benzince
kousek za brnem
se sešel s pánem,
hláhl pokladníčku
dalí na kadoserý auto
a on můj otevřel.
A bylo zvláštně i to,
že když to otevřel,
tak pán dál hned ruku na to,
aby neviděl, co je ve vnitř.
Takže vůbec netušil, co vlastně
v té pokladníčce bylo
a ten ján
teda si pokladníčku hned odnesl.
Když jsme opak vyslychali

jako světka, tak jsme se i ptali,
jestli si nevšiml
a to potvrdil,
že tam se dělá
nějaká dívka nebo žena
s tmavými vlasy, ale moc i na ní nebylo
vidět, protože auto bylo zaparkované
vlastně dotmy.
Auto, ve kterém Michéla
si jánem odjeli,
bylo půjčené od Jánová kamaráda
a ten ho měl pronejaté
z jedné Bratislavské auto půjčovny.
Naštěstí pro polici
dávala firma do každého auto GPS,
aby se dalo případně sledovat.
Takže
nám dali
kontakty, kde se auto
pohybuje, nebo
cestou pohybovalo na slovenské republice
a my jsme pak
toto auto zaregistrovali
i na dálníci v České republice.
V té době už jsme pojali
podozřejmí na to,
že ty lety dvá lidí, teda ten ján
a Michéla, že jsou pachatele
našeho trestného činu
a protože podle GPS
vodížili na slovenskou,
takže jsme vydali
Evropský zatíkací rozkaz.
Jenže mězitím
provozovatelé tohoto auto
nám řekli, že auto
projelo slovenském
a nachází se v současné době
v Rumunsku.
V tu chvíli se musel
rychle vydat Evropský zatíkací rozkaz.
A česká policie
kontaktovala Rumunskou policii,

která českým kolegům
rychlevala informace o pozici vozidla
dokud pár nedojal
až k Moldavským hranicím.
Vřpadalo nám to,
jestli nechtějí útec dál
až do Moldavská nebo těžko říct kám,
protože byly kousek
od Moldavských hranic,
měli se tam ubytovat, pravděpodobně,
tedy by jsme to nevěděli určitě
a nakot jsme zistili, že to bylo
v penzionu, do toho tam napadlo
asi metr sněhu,
takže vlastně i to je
takže tam přespali
a vlastně Rumunčtí kolegové
je tam nad ránem
zadržili.
18. letna
10 dní po vraždě
skončili Michéla i Ján
v Rumunské vazbě,
kde proběhli první prohlídky a výslechy.
My jsme v podstatě
dělí do hruzíně,
protože je přivězla
escorta z bukureští
a by jsme si je převzali.
Pár si Česko-Budějovická
kriminálka 12. února
2018
převezla k výslechům do jížních Čech.
Ale první večer
oba obvinění odmítali vypovídat.
Tak následně
ten Ján se
rozpovídal, popsal
jak se s Michailou setkal
na Slovensku na Sylvestra
znali se už
zdřivější doby
a předkala, že byla

u těchto manželů
v Mobilheimu
a udajnímu jako historiku
mělá říct, že jí měl
snad nějak znásil nic, neužít
a nehlavně, že jí dluží peníze.
Michaila hoprý poprosila
jistli by nejel sní
až si do Čech pojede pro peníze
a on jel.
Pan Petr ale odmítal peníze vydat
a dokonce je na schůzce napadl nožem.
Ján se pak snažil Michailou
jen chránit.
Monsolova verze, ale nebyla
pravdipodobná. Policie už věděla,
že Petr zhanou za Michailou
před jejím odjezdem, zaplatili
její dluhy. Michaila
tedy musela lhát i jemu.
Ve vazbě ale prohlásila,
že je neviná a dál nečela.
A ty ženě už nějakým způsobem
těch prvotních jednání bylo
vidět, že skrátka nemá
k rodině, dětem.
Jeho verze samozřejmě
byla malo pravdipodobná.
Tak jsme ho požádali,
jestli se z učasní rekonstrukce
on s tím souhlasil.
Takže jsme se domluvili,
že se jdeme před tím mobilním domem
a na místě
vyskoušíme, jak k tomu
mohlo dojít podle jeho verze.
Není se býžeme k
mobilnímu domu.
Já bych potřeba, abyste nám řekl, kde
se zaparkovali.
Róno před ním je také maličké parkoví
také víc, že je mokr.
Tady se zastavili.

Přehlíste na místo,
vysteškáte, kde výstaváte
v autě tam na tom místě, kde stojí
a Mýša
tady figurantka, tak co dělala ona.
I šlá do vnitř.
Přišli někdo otevřit, nebo bylo zaměčeno
a někdo ji přišel otevřit.
Vamatujete si, kdo ji přišel otevřit.
To si nepamatujete.
Čakal jsem válte pozmínu,
že to mi můjte, a potom je zvolnit.
Tak vás zvolali do vnitři.
Tak předneme do vnitři.
Tak, před do vnitři jstešli, kterým jí dnes mít.
Přišli do vnitři.
Tima to, jo?
Při to mě byli
soudní lékaři
a vlastně v těch
důležitých momentech, kdy měl ukázat
jak zautučil na pána,
jak zautučil na poškozenou,
byl schopen úplně před vec,
který řekl, že si to nepamatuje,
že měl v tu chvílí za tmění,
takže neví ani kolikrát podnů.
Vyšlo asi nakrmit psou, ale to jsme si nějistí.
Dobře.
Co jste dělali?
Já jsou tolká, oni se rozprávali
a potom se začali hádať.
Kvůli čemu se začali hádať?
Moji penězom.
A jaký peněz išlo?
Za očkodné.
O tom jste vyvěděl do předů,
že něco takové musela řešit?
Já to se viděl.
A jak to vyvrcholylo?
Také v prověrce výpovědi
Ján Monsol zopakoval,
že v tu chvíli prípan

Petr Sáhl ponoži
a začal s ním ohrožovat Michán.
Zároveň se zvenku do místnosti
vrátela i paní Hana
a zastavila se u kuchynské linky.
I ona podle Monsola
nejspíš měla něco v ruce,
ale byla hla za útočení.
Pana k**** tě říkal,
že vzal nůž
a za utučil.
Na mišu. Já jsem mišel,
když ty mě rukou.
Měšu som nějakost ztěhol,
nějakost tak to bolo při běžně.
Tak přístáněte.
Já jsem to dostal do ruky
a už jsem potom utočil.
A pani k**** to myslím,
že má něco v ruky,
to už za ručit, nebym a išel na mišu.
Pana k**** jste,
jakým způsobem bodal?
Jako nějakým způsobem.
To bylo nějakou,
asi tak, tak, tak.
Ale hovorím, tam byl jeden útok,
druhý útok, tak jsem už ešte k tím je tak
a už to bolo.
Během instinktivní rvačky
Monsol prí pobodal pana Petra
i jeho manželku.
Na otázku zdabodal ještě někdo jiný,
odpověděl,
když byl o tomu známonení.
Když jste byl od krvé, kde všude?
Postatě všade,
celé oblečení.
Michála Kračová byla taky od krvé?
Ano.
Kde?
To nevím.
Někde na oblečení, to jsem…

Nůž jste použil,
tak jak jste uvedl,
dřel jste ho jak…
Byli na stole,
které jsem zobraval vlastně ten,
který týden jsme velovili
teda nůž,
při vaší provědce výpovědí,
to je nůž,
se kterým jste bodal by.
Myslím, že já nůž, jak to byl,
dvoř, čo jsem jel ruky.
Sam podál čeření.
Hukově čeření můž.
Ján Monsol v jedné fázi ukazoval,
že držel nůž
klasickým způsobem.
Ale když měl situaci pobsat znovu,
držel nůž opačně.
Přišek Vorel pozorně jeho výpověd
sledoval a věděl,
že v sede za stolem
rány tak jak lýčil,
zasazeny být nemohli.
Kám slovo,
srdním zválců nejsi chtějí zeptat,
paní doktor, na hranitný pravák
nebo obje ruce používáte.
Obje ruky.
Byl jsem když se přicečovaný zlálka na pravák,
a potom se to nějakosekulo,
stal jim obje ruky.
Můžem používat, že bydve.
Mohl byste ještě jednoho vzít tak,
od toho začátku bodání,
jakste to ukazoval eventuelně,
jak si myslíte,
že jste držel nůž, když jste začal
bodat, pana,
takhle.
A naznačte ten úto,
to lukou, takhle.
A potom, pani,

takhle,
pamatujete si,
než ten měl to ten, jak říkáte,
kolik těch modnutí bylo,
vůbec.
Ani přesně, kam jste sněřoval úto?
Já vám to pojem řekto. Já jsem už taky
to potom na situaci byl, ale tam bylo něčojné.
To byla kamarádka, napadl jú mážel,
před dětmi.
Já to nepotřebo vidět.
A kdy jste odcházeli,
pamatujete si, že jste
překročovali, pani,
tohle bylo.
A pamatujete si, jak jste
odcházeli?
No, jibat jí mít ve měl,
když jste ten úkon, že prostě jdete
príč, uvědomoval jste si,
jdete príč? Já jsem si prvý kradu
uvědomoval, možno, ke celou 50 km odtěl to.
Jasný.
Je to stačí.
My jsme dokázali říct,
že tak, jak on to líčí, to být nemohl.
A to vyplinulo
především zvyšetřovací o pokusu,
kterého jsme se vymčasnili.
A za druhé
byly tam některé známky toho,
že o aft nešlo.
Příklad tam byly povrchové nábody
na krku toho poškozeného páná,
které si ječili proto,
že z něj něco máme,
že po něm něco chtěl.
Určitě byla ona hlavní struce.
Jan se neměl, jak možnost dovědět,
že někde v mobilním domě
napísecku v Česká republice
jsou měl cí lidi, kteří vlastní
větším obnos peněz.

Takže všechno to musela
vlastně vymyslet jenom ona.
Jan Monsol to vědné
ze svých posledních výpovědí
potvrdil a odvyprávěl,
jak ho Michela oslovila s plánem
získat vědší obnos peněz.
Křesto, že Michela Krajčová
nevypovídala, veškerá
zjištění policie
nakonec svět čela protiní.
Navíc soudní lékař
podle množství zranění
na těle objetí potvrdil,
že museli útočit dva pachatale.
Jsou ty odsoudil
vlastně za dvojnásobnou
vraždou, kterou spáchali
spolupachatelství.
A protože
Jan aspoň částečně přiznal
pravdu, tak dostal
vlastně o rok mín než Michela.
On dostal 28 let
a ona 29.
Brutální, chladnokrevná
vražda manželů,
kteří se dívce snažili pomoci
výzázemí,
nesejí podaří o samostatnice
otrásla nejen kriminalisty.
Především ale zničila rodinu,
která do té doběžila láskou
a toleranci.
Prostě chtěla peníze a myslela si,
že jsou asi něco dlužný,
přitom měla tam,
co jsme se dozvěděli veškeré výhody,
bydlela tam, stravovala se tam,
vozilí kam potřebovala
platilí dokonce mobilní telefon,
vlastně zaplatilí
tu autoškolu, takže ona se tam měla

opravdu jako,
oni opravdu brali jako ceru,
takže se jim vložně pomstila
za to, že na ní byli hodní,
cože úplně nepochopitelné.
Vážiní posluchači,
zdraví vás Mirek Vanjura.
Spolu s Radio Servisem
vám představuje svojú novou knihu
Kryminálka.
Strhující detektivky
ze skutečného života
můžete krok za krokem
rozplétat spolu z kriminalisty
z celé České republiky.
Čekají na vás
3 zločiny z divokých
90. let a 5
novodobích případů.
Knihu Kryminálka
si můžete objednat na čísle
724. 819. 319
v e-shopu
radiotéka.czc
nebo zakoupit
přímo v prodejně Českého rozlasu
na Vinohradské 12.